

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14Csp/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216212528
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2017:2216212528.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská č. 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., so sídlom Bratislava, Martinčekova č. 13, IČO: 50 361 368, proti žalovanej: U. J., X.. XX.XX.XXXX, L. J. XXX/X, XXX XX Š., o zaplatenie 2695,75 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd pripúšťa, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31340890 vstúpila Spoločnosť Bencont Collection, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47967692.
- II. Žaloba sa zamietá.
- III. Žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podaním doručeným súdu dňa 11. augusta 2016 sa právny predchodca žalobcu domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu sumy vo výške 2695,75 eur s príslušenstvom, a to v zložení 2695,75 eur istina, zmluvný úrok vo výške 236,88 eur, úrok z omeškania vo výške 1008,64 eur, zmluvný úrok vo výške 19,5% ročne zo sumy 2695,75 od 1.5.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 2695,75 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, poplatky vo výške 48,42 eur. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou bola uzatvorená dňa 15.05.2013 zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Obchodné podmienky a Všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej úver, žalovaná sa zaviazala vrátiť istinu a zaplatiť úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná neplnila úver riadne a včas, v dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný. Jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v aktuálnom stave úveru vyhotoveného z bankového informačného systému.

2. Súd žalobu aj s prílohami a spolu s procesnými poučeniami doručil žalovanej do vlastných rúk dňa 13. septembra 2016 s výzvou, aby s k podanej žalobe vyjadrila. Žalovaná sa k návrhu písomne nevyjadrila, v konaní nepredložila žiadne prostriedky procesnej obrany, skutkovým základom pre rozhodnutie súdu sa stali skutočnosti tvrdené žalobcom, podložené listinnými dôkazmi.

3. V priebehu konania podal žalobca na tunajší súd (28. júla 2017, č.l. 59) návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky ku dňu 13.06.2017 v súlade s ustanovením § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpil žalobca pohľadávku, ktorá súvisí s predmetom tohto súdneho sporu, s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 83104 Bratislava, IČO: 47967692.

4. Podľa ustanovenia § 80 ods. 1 až 3 C.s.p. ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do

konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. (2) Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. (3) Ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

5. Súd preskúmal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, pričom z predložených dokladov je zrejmé, že na spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. prešlo právo žalobcu voči žalovanému, teda vstúpila do práv žalobcu voči žalovanému a došlo k prevodu práv. Zároveň postupník vyjadril v návrhu na zmenu zo dňa 12.7.2017 súhlas so vstupom do konania, ktoré je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 14Csp/43/2016.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol o zmene strany sporu na strane žalobcu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

7. Žalobca sa nezúčastnil pojednávania, hoc mal riadne a včas doručené predvolanie na pojednávania, pričom súd nezistil žiadny dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Preto s odkazom na ustanovenie § 180 C. s. p. realizoval pojednávanie v neprítomnosti žalobcu.

8. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie konštatovaním žalobného návrhu, obsahom zmluvy o úvere z 15.05.2013, obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov, výzvou na úhradu z 24.októbra 2014, aktuálnym stavom úveru, stanoviskom žalobcu z 18.apríla 2017, stanoviskom žalobcu z 12.04.2017 a z 28.07.2017, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Dňa 15.mája 2013 uzatvoril právny predchodca žalobcu ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o úvere, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 3000 eur s počtom mesačných splátok 72, dátumom prvej splátky 15.6.2013, dátumom konečnej splatnosti úveru 15.5.2019, RPMN 21,347%, priemerná RPMN 19,47%, úrokovou sadzbou 19,5%, výškou mesačnej splátky 75,29 eur, celkovou výškou nákladov 2055,32 eur, dátumom ďalšej platby k 15.dňu v mesiaci.

10. Výzvou z 24.októbra 2014 žalobca vyzval žalovanú na úhradu zosplatneného dlhu vo výške 2981,05 eur, a to na istine 2695,75 eur, na úrokoch 236,88 eur, na poplatkoch za upomienky 39,28 eur a na poistnom 9,14 eur.

11. Žalobca tiež predložil aktuálny stav úveru k 30.aprílu 2016, z ktorého súd zistil výšku úveru 3000 eur, splatené 304,25 eur, celková istina 2695,75 eur, nezaplatené splátky a tiež trestané splátky 3913,96 eur.

12. Podaním z 12.apríla 2017 žalobca doplnil, že žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila celkovo sumu vo výške 904,21 eur, ktorá bola započítaná na poplatky v sume 40,21 eur, na zmluvné úroky a úroky z omeškania v sume 559,75 eur a na istinu vo výške 304,25 eur. Mesačná splátka vo výške 75,29 Eur pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 72 Eur a z poplatku za poistenie úveru vo výške 3,29 Eur, ktorého výška bola určená v zmysle Sadzobníka poplatkov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná podstatným spôsobom porušila zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný v súlade s článkom 6 Obchodných podmienok ku dňu 24.10.2014. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou mesačnej splátky úveru prvýkrát dňa 15.08.2013. Túto splátku uhradila dňa 19.08.2013. Suma 233,04 eur predstavuje výšku nesplateného zmluvného úroku odo dňa poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (236,88 - 3,84 = 233,04). Zmluvné úroky odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do dňa vyhotovenia listiny Aktuálny Stav úveru, tzn. do dňa 30.04.2016 zo sumy 2.695,75 eur predstavujú sumu vo výške 797,87 eur a úroky z omeškania predstavujú sumu vo výške 210,72 eur, spolu vo výške 1.008,59 eur.

13. Tiež žalobca preložil listinu „návrátka, uznanie dlhu“ (č.l. 55) z 19.11.2014. V záhlaví je uvedené, že veriteľ je ochotný sa dohodnúť na postupnom splácaní dlhu, pričom je potrebné aby dlžník zaslal podpísané Uznanie dlhu a do 10 dní kontaktovať veriteľa za účelom dohodnutia výšky splátok. Pod označením „uznanie dlhu“ je následne text: dlžník - menom, týmto uznáva svoj dlh voči veriteľovi - menom a označením vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkom vo výške 2981,05 eur, ktorý sa stal splatným 24.10.2014. Dlžník uznáva dlh voči banke v plnom rozsahu čo do dôvodu a výšky, a to s prihliadnutím na stav pohľadávky, ktorému porozumel. Zároveň sa zaväzuje dlh v celom rozsahu splatiť. Dlžník si je vedomý, že okrem uznaného dlhu vo výške 2981,05 eur je povinný banke uhradiť aj zmluvné úroky z istiny vo výške 19,5% ročne odo dňa po dni uznania dlhu do zaplatenia a úroky z omeškania z istiny vo výške 5,25% ročne odo dňa po dni uznania dlhu do zaplatenia.“. V závere označená dlžníčka s poznámkou nezamestnaná - práceneschopná.

14. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že je pravda, že si zobrala úver vo výške 3.000 eur, v tom čase nemala problém so splácaním. Všetky svoje záväzky riadne splácala, avšak dostala sa do vážnej sociálnej situáciu, t. č. je na polovičnom pracovnom úväzku, vyživuje malol. dieťa, má aj iné dlhy, pričom jej príjem je vo výške do 300 eur mesačne v čistom. Nemala záujem brať úver a neplatiť, aj predtým

mala úver z J.V. L., to riadne platila, dokonca predčasne. Tiež predložila potvrdenia o úhrade dlhu z 27.09.2017 vo výške 20 eur a zo 4.10.2017 vo výške 10 eur.

15. Na výzvu súdu žalobca nepredložil bankový výpis z úverového účtu za celé úverové obdobie, z ktorého by boli zrejmé žalobou tvrdené skutočnosti, ako ani nepreukázal, že by so žalovanou boli individuálne dohodnuté úverové podmienky. Obdobne nebola predložená ani predchádzajúca výzva bankou - postupcom pred samotným postúpením pohľadávky.

16. Podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

17. Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

18. Súd vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou ako spotrebiteľský, na ktorý je potrebný aplikovať najmä ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

19. Podľa § 132 ods.1 a 3 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. (3) Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

20. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veciach podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

21. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce tvrdenia týkajúce sa sporu.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi stranami a dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu - banka a žalovaný ako majiteľ účtu uzavreli zmluvy na základe ktorých medzi nimi vznikol záväzkový vzťah. Vzťah medzi žalobcom a žalovanou je spotrebiteľský a predmetné zmluvy sú bez pochybností spotrebiteľskými zmluvami. Spotrebiteľský charakter zmluvy je zrejmý z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochyb o tom, že banka je dodávateľom služby a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, že by žalovaný požadoval poskytnúť úver formou povoleného prečerpania na účte nie ako spotrebiteľ. Súd posudzoval vzťah strán nielen podľa Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy. Žalobca v konaní nerozporoval skutočnosť, že žalovaná má v zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a teda uvedené nebolo v konaní sporným.

24. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana konania, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa

rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

25. V zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 CSP, v sporovom konaní je to žalobca, kto je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré opiera svoju žalobu a uplatňuje svoj nárok. Dôkazné bremeno postihuje vždy toho, kto niečo tvrdí, teda spravidla žalobcu. Žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, že právo alebo nárok žalobcu nevzniklo prípadne zaniklo alebo sa zmenilo. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obidve strany. Neunesenie dôkazného bremena má potom v konaní za následok procesný neúspech tej strany sporu, ktorý nedokázal preukázať ním tvrdené skutočnosti. Dôkazné bremeno súvisí s dôkaznou povinnosťou, ktoré platné právo upravuje v čl. 8 CSP.

26. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena unesenie dôkazného bremena. Procesná strana môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že nevedie k preukázaniu jej tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno táto strana neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu, na ktorej spočívalo dôkazné bremeno a ktorá sa dostala do dôkaznej núdze, keďže neponúkla alebo nevedela ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti.

27. V konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) bremeno tvrdenia v tom, že so žalovanou (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanej určité plnenie a že žalovaná za toto plnenie neposkytla riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti.

28. Zo zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žalobe nie je možné vyhovieť. V zmysle čl. 15 ods. 4 C.s.p. dôkazy a tvrdenia strán sporu súd hodnotí podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Z predložených dôkazov súd nemal preukázané, že žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie sumy 2695,75 eur s príslušenstvom.

29. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 2695,75 eur z banky ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka.

30. Zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere uzavretej medzi bankou ako veriteľom a klientom ako dlžníkom je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. V konaní však nebolo preukázané, a to napriek výzve súdu, že by právny predchodca žalobcu - banka, preukázateľne vyzvala pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky písomne žalovanú na splnenie dlhu z úverovej zmluvy, a zároveň že následne zostala žalovaná v omeškaní viac ako 90 dní.

31. Súd má za to, že s poukazom na gramatický, ale najmä teleologický výklad ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách sa vyžaduje omeškanie dlžníka v trvaní viac ako 90 dní od momentu doručenia písomnej výzvy. Nebol by totiž v súlade s účelom uvedeného ustanovenia taký výklad, podľa ktorého by postačovalo omeškanie viac ako 90 dní pred dorúčením výzvy banky, nakoľko pri takom výklade by nebolo vylúčené postúpenie pohľadávky hneď nasledujúci deň po doručení výzvy na plnenie, čím by bola odňatá dlžníkovi možnosť svoj dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky na inú osobu ako banku.

32. Nedodržanie postupu pri postúpení pohľadávky voči žalovanej v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, nie je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný. Ani na výzvu súdu totiž žalobca nepreukázal, že by pred postúpením pohľadávky od právneho predchodcu bola žalovanej v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách preukázateľne doručená písomná výzva na zaplatenie dlhu a následne uplynulo viac ako 90 kalendárnych dní od jej doručenia žalovanej, čo je podmienkou pre vznik oprávnenia banky postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanej inej osobe, ktorá nie je bankou. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky na žalobcu je v rozpore s vyššie citovaným zákonom, a preto je tento právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný, s poukazom na čo nie je žalobca oprávneným z danej pohľadávky, a teda nie v konaní aktívne vecne legitimovaný. Vecná legitimácia predstavuje hmotnoprávny vzťah strany sporu k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Strana sporu, ktorá je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitimáciu. Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovanej strany uplatnené v konaní. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom aktívnej vecnej legitimácie je iný subjekt, ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca.

33. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21. apríla 2016, v ktorom súd druhej inštancie v obdobnej veci skonštatoval, že „banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok, môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. ... V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by takáto výzva bola zo strany právneho predchodcu žalobcu riadne žalovanej doručená. Prvostupňový súd teda dospel k správne mu záveru, že pre nenaplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona o bankách nebolo možné platne postúpiť predmetnú pohľadávku na navrhovateľa.“

34. Obdobný názor zastáva aj Krajský súd v Trnave v rozsudku sp.zn. 24Co/716/2015 zo dňa 8. júna 2016, v ktorého odôvodnení uviedol, že „ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.“

35. Navyše žalobca nepredložil ani len prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej by bolo možné zistiť, ktoré splatné pohľadávky sú vlastne postupované a či sa medzi nimi nachádza aj predmetná pohľadávka.

36. Súd dospel k záveru, že z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, bolo potrebné žalobu v celom rozsahu vo výroku I. zamietnuť, a keďže žalovaná nie je povinná zaplatiť žalobcovi istinu, nemohla sa ani dostať do omeškania s jej plnením, a preto súd zamietol žalobu aj v časti príslušenstva.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko však v konaní úspešnejšiemu žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd jej ani náhradu trov konania nepriznal. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom, t.j. o nároku na náhradu trov konania, ako aj o výške trov konania jedným rozhodnutím. V prejednávanej veci by bolo nevhodné rozhodnúť najprv spôsobom, že sa žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100% a následne uznesením rozhodnúť, že žalovaná má právo na náhradu trov konania vo výške 0 eur. Takýto postup by bol v rozpore z vyššie citovaným článkom základných princípov a nebolo ani v úmysle zákonodarcu takéto predlžovanie rozhodovania o trovách konania v obdobných prípadoch.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).